

N^o.

262.

CZWARTEK.

4 Listopada 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Orenburga. Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Anglija. Rozmaitości. Kurs Petersburski.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Orenburga, 17 Października.

(Artykuł urzędowie nadesłany w języku rosyjskim.)

Dnia 10 b. m. wysłane ztąd zostało za najwyższym rozkazem poselstwo do Bucharyi pod zastoną dwóchset piechoty, tyłuż Kozaków Orenburskich i Uralskich i dwóch dział artylleryi iezdnej. Dowództwo tej misyi poruczone jest Radcy stanu rzeczywistemu *Negri*, który oraz ma tytuł sprawującego interessa, a znany jest z obszernych wiadomości szczególnie w językach wschodnich; oddziałem zaś wojska temu poselstwu towarzyszącego, dowodzi kapitan gwardyi pułku Jzmańłowskiego *Ciołkowschi*, adiutant Jenerała piechoty *Essen*. Przy temże poselstwie są jeszcze: Kapitan sztabu Jeneralnego gwardyi, Baron *Meindorf*, porucznik *Wolchowski* i porucznik oddziału kwaterymistrzowskiego *Timofiejew*, dektor *Evers-*

man i naturalista *Pander*. Takie połączenie osób znakomitych z talentów i nauki mogłoby zapewne sciągnąć uwagę i w oświeceniwszy aniżeli stepy kirgiskie krajinie. Celem tego poselstwa jest przełożenie Bucharyi korzystnego i bezpiecznego handlu i nabycie pewniejszych wiadomości o tej ciekawey krajinie, przyległey nam wprawdzie, lecz oddzieloney piasczystymi stepami.

Wystąpienie tego poselstwa następującym odbyło się porządkiem: 10 października w pięknym poranku iesienny wojska towarzyszące misyi uszykowały się na placu paradnym w twierdzy. Jenerał od piechoty, wojenny gubernator Orenburski *Essen*, po wysłuchaniu nabożeństwa przybył na plac pomieniony z całym swoim Jeneralitetem i oficerami osady, gdzie obejrzawszy wojska i powiedziawszy krótką przemowę na którą żołnierze okrzykami radości odpowiedzieli, zsiadł z konia, co także uczynili wszyscy żołnierze. Oddział podróżny odprawił krótką modlitwę, a obecny kapitan pokropił

go wodą święconą.—Wszyscy urzędnicy mieszcowi niemniej też obywatele miasta i okolic przyległych zgromadził się licznie dla widzenia tak osobliwszego w tych stronach wydarzenia, a Bucharzycy, Kirgizy i Tatarzy tam obecni, z podziwieniem i ukontentowaniem oglądali na te wszystkie obrzędy. Po skończonych religijnych ceremoniach, wojsko wyruszyło z twierdzy, okrążyło transport poselstwa, podzieliło się na straż przednią i tylną i puściło się w przykrą i daleką podróż unosząc z sobą życzenia krewnych i przyjaciół. Tu obraz ten, inny przyjął widok. Transporta składały się z 30 wozów i 473 wielbłądów obładowanych, postępujących długim szeregami w środku wojska, a prowadzonych przez kirgizów świadomych drogi i w krajowym będących ubiorze. — Z prawej strony budowy orenburskiej mennicy wznoszące się w guscie azjatyckich karawan—seraiów; z lewej jedyny w tych okolicach gay wyniosły; z przodu nieprzeprzane równiny, a z tyłu bystry i w zakrętach płynący Ural, po nad którym baszty Orenburskie nieprzeliczonem mnożstwem ciekawych widzów okryte, czyniły zachwycający i godny mistrzowskiego pędzla obraz. Czas był piękny; termometr bowiem *Reaumur* 19 stopni ciepła pokazywał. Znakomitsi mieszkańcy powychodzili byli za miasto dla przypatrzenia się temu pięknemu widokowi.

Kończemy ten artykuł wyimkiem z instrukcji, danej dowodcy wojska kapitanowi *Ciołkowskiemu*.

„Nakoniec powinieniem zwrócić uwagę twoją na to: Jz jeśli ścisłe zachowanie porządku i spokojne postępowanie żołnierza, stanowią konieczną i niezbędną zaletę jego gdy w własnej zostaje oyczyźnie; to tem bardziej te własności stają mu się koniecznymi i niezbędnymi w cudzym kraju, któremu dać znajomość wspaniałości i szlachetności narodu w imieniu którego przychodzi z zaręczeniem przyjaźni i w celu zawarcia sąsiedzkich i handlowych stosunków. Wojska nasze zupełne już mają prawo szczerzenia się imieniem swojego narodu, dla którego zyskały chwałę we wszystkich oświeconych kuli ziemskiej krainach. Waszym teraz jest obowiązkiem uczynić podobnie wrażenie w ciemnych i półdzikich ludach. Niech napółdziki Tatarzyn i stepy Azji przeymą się tem uszanowaniem dla narodu rossyjskiego i tą wdzięcznością ku oyczyźnie naszej, jakiej pełne są oświecone mocarstwa dla Najjaśniejszego i najlepszego

„z Monarchów Cesarza naszego Alexandra I, i jego wiernego narodu.“

KRÓLESTWO POLSKIE.

Raport rady stanu

o dwuletnich czynnościach Rządu, czytany na drugim posiedzeniu Izby potężonych dnia 14go Września r. b.

(Ciąg dalszy.)

V. Kapitały Wiedeńskie.

Obrachunkiem i ściąganiem tych kapitałów dawniej Bawońskimi zwaanych, w roku 1815 Konwencją Wiedeńską Królestwu Polskiemu przekazanych, trudniła się osobna Dyrekcya. Kiedy zaś później z działań Kommissyi likwidacyney trzech Dworów okazała się potrzeba oddzielnego traktowania z ościennymi Rządami względem należytości i długów byłego Xięstwa Warszawskiego, Summy Wiedeńskie na mocy Konwencji dnia 22 Maia 1819 roku w *Berlinie* zawartej, Rządowi Pruskiemu odstąpione zostały. Summa nawet 648,579 zł: Pol: 26 gr: która z tego źródła znajdowała się w depozycie tutejszego Skarbu, temuż Rządowi jest zwróconą.

Z funduszy tych summa żądała Izba Poselska, ażeby należytość kapitałów wraz z procentami za dostarczenia w roku 1808 dla wojsk Francuzkich poczynione, uiszczoną była, mniemając, że zaspokojenie owych dostarczeń przekazał rząd Francuzki do tego funduszu. Władza Skarbowa obiaśniając to żądanie, dowodzi, że pretensye obywatelów nie stosują się do summ w mowie będących, Rząd bowiem X. Warszawskiego po obliczeniu się z Francją, pozostał im dłużnym w summie 4,000,000 franków, którą pomienione pretensye w zastępstwie rządu Francuzkiego obowiązały się spłacić. W skutku tego rzeczony rząd wydał 400 bonów, każdy na 10,000 franków, przekazując ich zaspokojenie ze Skarbu byłego Xięstwa Warszawskiego w trzech równych ratach lat 1811, 1812 i 1813. Rząd Xięstwa Warszawskiego uiszczał się z tego długu: iakoż spłacił go wraz z piątym procentem blisko w dwóch piątych częściach, i Rząd dzisiejszy Królestwa Polskiego uznając to za dług Stanu, dalsze czyniłby jego wypłaty, ale niedostatek Skarbu w jakim się obecnie znajduje, stał się mu przeszkodą.

Pomiędzy petycjami Izby Poselskiej tyczącymi się Skarbowego Wydziału, jedna z ważnych jest prosba o otwarcie banku narodowego. Rząd baczny na stan kraju, na wy-

cieńczone przez wojny sposoby gospodarstwa, na zadosyć uczynienie obowiązkom wierzycielów, a zatem na konieczną potrzebę ożywienia ruchu pieniężnego i wsparcia upadłego kredytu, zastanowił się nad rozmaitemi środkami, któreby go do tego celu doprowadzić mogły; z tego to powodu wniesiony został jeszcze w roku 1816 do Rady Stanu projekt ustanowienia banku narodowego, czyli Instytutu kredytowego, który po długich naradach, poprawach i zmianach Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości do najwyższej decyzji przesłanym został. Dziś, gdy nieocenionym darem pokoju zmieniły się nieco okoliczności kredyt tamujące, gdy ustały już niszczące obywatelów rekwizycie, lubo możnaby użyć pytania: czyli bank narodowy jest w położeniu niniejszém niezawodnie dla kraju potrzebnym? o jego wszelako użytku i ważnych korzyściach powątpiwać nie wypada. Nie powtarzając tu powodów w dyskusjach i pismach Rady Stanu Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości obszernie wyłuszczo-nych, dosyć jest powiedzieć: iż bank cyrkulacyjną wewnętrzną gotowizną ożywić, wpływ opłat do Skarbu publicznego ułatwić, i wszystkie źródła handlu, przemysłu i zamożności krajowej odkryć może. Z drugiej strony nie tajne są zapewne trudności, któremi zaprowadzenie u nas banku jest otoczone, pomiędzy innymi: iż bank ten przy swém otwarciu wymaga znacznych w gotowiznie zapasów, których zgromadzenie jest prawie niepodobnem; że dzielnych środków potrzeba, ażeby gotowizna przez szczególne umowy dłużników w Królestwie z obcemi wierzycielami z kraju nie wpływała; że wreszcie niedawny pod rządem Pruskim przykład, nauczył iak łatwość dostania gotowizny, smutne na zaciągających pożyczki, ściągnęła skutki. Sam nawet Wasza Cesarsko-Królewska Mość pochwalając usiłowanie w tej mierze Rady Stanu, raczyłeś wy-rzec, iż nie nadeszła jeszcze chwila utworzenia banku narodowego, i że należy oczekiwać, póki prawo mowe podatkowe nie wyprowadzi z niedostatku, przeciw któremu nieustannie walczyć musi, i póki ustalenie długu krajowego, kredytu publicznego nie utwierdzi, wtedy to dopiero będzie można z większą nadzieją po-żytków, wrócić się do projektu banku, oparte- go na gruntownych zasadach, a do potrzeb i możliwości kraju zastosowanego. Wyznaczona wszelako oddzielna deputacja, pracuje w tej chwili nad tym projektem, zgłębia jego zasa- dy, i owoc prac swoich gdy ie dojrzałemi

bydź uzna, nie zaniebda złożyć u Tronu Wa- szey Cesarsko-Królewskiej Mości.

W końcu ogólne Izba obudwóch a szczegol- niej Senatowi spostrzeżenia nad zasadami do pra- wa finansowego, nad podatkami niestałemi, nad podatkiem gruntowym i równiejszym jego roz- kładem, nad urządzeniem dóbr narodowych i losem włościan, nad wynalezieniem prawdzi- wej miary, możliwości wpływów z możliwością wydatków, zawierały nader pożyteczne dla Skarbu ostrzeżenia i uwagi, aby ich ważno- ścią Rząd przejętym nie został. Sam Wasza Cesarsko-Królewska Mość oceniając ie w mą- drości swojej, uznałeś ie godnemi zastano- wienia Rady Stanu, gdy nad ułożeniem nowe- go konstytucyjnego budżetu naradzać się bę- dzie. Deputacja wyznaczona odebrała od Na- miestnika Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości polecenie, mieć na baczny to wszystko wzglę- dzie, ao godzi pomyślność kraju z pomyślno- ścią Skarbu. Dyskusyie w tym względzie od- byte przyłożyły się już do rzucenia pewnych zasad nowego konstytucyjnego budżetu, któ- ryby odpowiedział nadziei Waszey Cesarsko- Królewskiej Mości, życzeniom narodu i pot- zebom Rządu.

(Dalszy ciąg potem.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, 24 Października.

Wielki Xiążę Badeński niektóre tylko po- stanowienia reprezentantów zatwierdził; gdyż wiele z nich potrzebuie dokładniejszego rozbioru. Do liczby zatwierdzonych należy zmniejszenie summy budżetowej do 258,000 złotych, a to celem doprowadzenia iey do równowagi z przychodem.

z Wiednia 21 Października.

Najjaśniejsza Cesarzowa powróciła z podró- ży swojej 18 b. m.

Według ostatnich doniesień z Stambułu, zaraza która tam grassowała, znacznie się zmniejsza. Podobne doniesienia dochodzą z Lewantu; locz za to w okoliach Skutari ta kłęska co raz się powiększa.

ANGLIA.

z Londynu, 21 Października.

Parlament wyższy.

Wydział sądowniczy któremu poruczone by- ło wysledzenie: czy należy na potrzebowanie adwokatów Królowey rozpocząć badania nie- iakiego Pomarti, który był manualistą u ad- wokata medyolańskiego Codaisi? oświadczył iż

takowa prośba niemoże bydz zadowolioną. Jednakże po niektórych przymówieniach się, a mianowicie kiedy sam Lord *Liverpool* oświadczył, iż parlament potrzebuie dokładniejszych w tym przedmiocie objaśnień, *Bonfiglio-Pomati* wprowadzonym został na salę obiad i Pan *Wildt* począł go badać w następujący sposób: *Pytanie*: Jaką nagrodę obiecywał tobie adwokat *Valmarcati* za dostawienie mu papierów *Xiężney Wallii* będących w ręku Pana twoiego? *Odpowiedz*: On mi obiecywał korzystne miejsce przy policji medyolańskiej. P. Cóż zrobiłeś? O. Przyniosłem mu niektóre papiery *Xiężney*. P. Wiele razy to powtarzałeś? O. Siedm razy. P. Czy wiedział o tém *Valmarcati* żeś służył u *Codaisi*? O. Zapewne. P. Zaczyniem natchnieniem brałeś te papiery u swego Pana? O. Za natchnieniem jakiegoś Jegomości któregośm pierwey nieznał. P. Cóż mówił z *Valmarcati* o tych papierach? O. nic niemówiłem, a on prosił mnie tylko, o przyniesienie wszelkich papierów *Xiężney* jakie tylko dostać mogę. P. Czy odebrałeś jaką nagrodę od *Valmarcati* za swą pracę? O. Ma się rozumieć — pieniądze. P. Czy często odbierałeś tę nagrodę? O. Sześć razy. P. Czy kontent byłeś z pieniędzy które ci dawał *Valmarcati*? O. W cale nie. (*Śmiech powszechny*).

ROZMAITOŚCI.

W świeżo wydaném w Londynie dziele pod tytułem: *Podróż w Sycylii, Grecyi i Albanii*, czytamy następujące szczegóły o Ali Baszy Janiny: Gdyśmy do niego weszli, (pisze P. Hughes autor pomienionego dzieła) stali przede drzwiami pókoju iego na straży dwaj Albańczykowie, z których jeden drzwi nam otworzył. wszedłszy, powitaliśmy go. Siedział Basza na lwiej skórze rozciągniętej na dywanie, pięknie, ale nie wspaniale ubrany. Szkarłatna iego czapka była wyszyta złotem; miał na sobie szkarłatny kaftan i wiele dyamentów. Przy nim leżał długi cybuch. Pozwala go wziąć do ręki; lecz iakem sprobował, do palenia z niego niezmiernie mocne trzeba mieć płuca. Na pierwsze weyrzenie, nie widać nic srogiego w iego twarzy, owszem ma postać przyjemną i znamieniącą otwartość. Siwa broda spadają-

ca na piersi nadaie mu wiele patryarchalności; srebrny zaś dźwięk głosu, i sposób, iakim do ludzi przemawia, tém większe wzbudza dla niego uszanowanie. Wkrótce po naszym przybyciu, weszło kilku bogato ubranych młodzieńców, których piękne włosy spadały naramiona; ciorowali nam lulki, u których bursztyny wysadzone były dyamentami; inni przynieśli nam kawę w porcelanowych naczyniach na złotych podstawkach. Powiadają, że starszy syn Baszy Muktar ma bydź bardzo rozwieżłym i okrutnym. Ma on wszystkie wady oycy swego, a żadney z cnót iego, wyjąwszy odwagę. Jest mniej wspaniały niż oyciec. — Widzieliśmy także drugiego syna iego Wely, i syna Welego Machometa. Jest to pełen przymiotów młodzieniec. Wychowanie iego wcale nie jest zaniedbane. Ali Basza wydaie za mąż kobiety z swego haremu nie tylko za stronników swoich Turków, Albanów i Greków, ale i za Frauczów, którzy w służbę iego wchodzi. W Tepelinie widzieliśmy dwóch ogrodników Włochów z Turczynkami ich żonami. Ali Basza ma w haremie przeszło 500 niewolnic. Nim wiek późny krew i żywość młodszych lat iego ostudził, rozwieżłość iego żadnych nie znała granic. Niewinne i dorodne dziewice, o których piękności gdzie tylko usłyszał, gwałtem z rodzicielskich domów porywać zaczął, a za najmniejszym oporem, widziano wieś całą w płomieniach. — Jednę z bardzo urodziwych dziewczic porwano od ołtarza, właśnie kiedy kochankowi wieczną ślubować miała wiarę. Naprożno nieszczęśliwy kochanek chciał ją ratować; zuchwałość i przemoc wydarła mu iedyne szczęście iego, a nakoniec własną ręką przyspieszył sobie koniec optakanego życia.

Janina, stolica tego Baszy, ma wiele rynków, i meczetów otoczonych cyprysowemi gajkami. Jest w niej, oprócz wojska, 40,000 mieszkańców; ma 8 greckich kościołów, arcybiskupa, dwie akademie, i kilka księgarń. Położenie Janiny nader piękne.

Kurs Petersburski.

Dukat: hollend: nowy — rubli as: — 11 85. k.
Ditto — Ditto stary — Ditto — 11 40. —
Rubel srebrny — — Ditto — 3 70. —

W PETERSBURGU.

w drukarni woienney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.